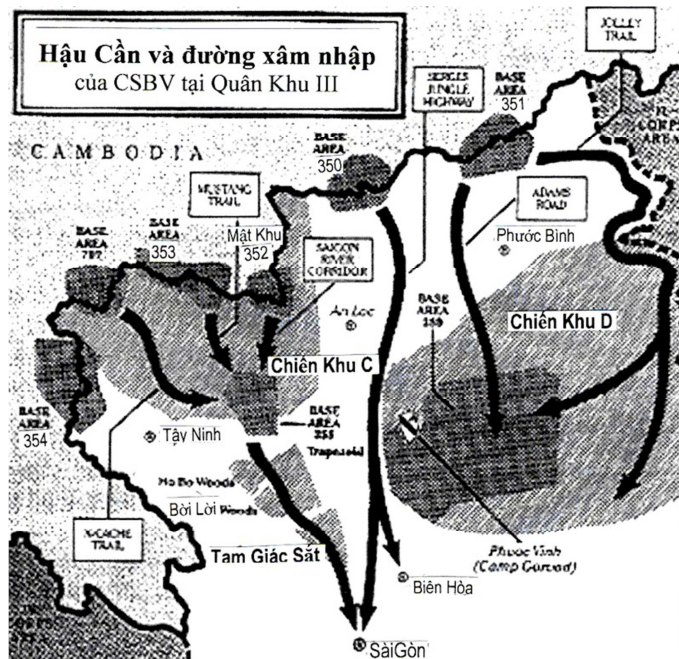

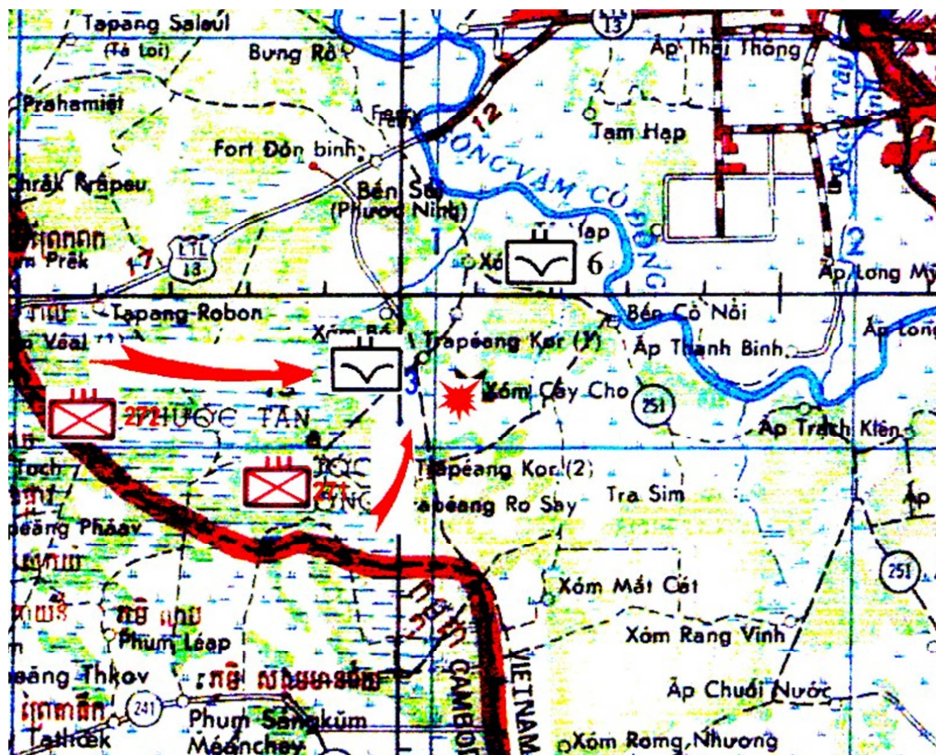
Trận Gò Nổi (Tây Ninh)

(Bến Gò Nổi Tây Ninh - ngày 19/5/1969)

Trọng tâm của CSBV trong tỉnh Tây Ninh là khu vực căn cứ địa to lớn gọi là chiến khu C hay chiến khu Dương Minh Châu. Chiến khu này nằm trong khu rừng rậm Dầu Tiếng giữa ranh giới hai tỉnh Tây Ninh và Bình Dương. Từ các căn cứ hậu cần an toàn trong khu Mỏ Vẹt, cộng quân mở rộng hành lang vận chuyển thông thương từ Campuchia ngang qua khu vực Phước Ninh trong nỗ lực xâm nhập chiến trường thuộc QK3/Việt Nam Cộng Hòa để bao vây và uy hiếp Sài Gòn từ nhiều hướng mà chiến khu C là trạm dừng chân gần nhất.

Đối với Việt Nam Cộng Hòa, tỉnh Tây Ninh có vai trò quan trọng về chính trị và quân sự chỉ sau Biên Hòa ở Quân Khu 3. Là thánh địa của đạo Cao Đài, cùng với Hòa Hảo ở Miền Tây là hai tôn giáo nổi tiếng chống cộng sản, tỉnh Tây Ninh thường được xem là mục tiêu chính yếu của cộng sản Bắc Việt để xây dựng các cơ sở đầu não của cái gọi là Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (MTGPMN) và là bàn đạp tấn công Sài Gòn từ các căn cứ địa nằm dọc theo biên giới Cam Bốt. Mục tiêu của Bắc quân là kiểm soát hành lang chiến lược nằm giữa sông Vàm Cỏ Đông và biên giới Cam Bốt trong tỉnh Tây Ninh. Đây là con đường chuyển quân quan trọng, Sông Vàm Cỏ Đông còn một nhiệm vụ trọng yếu khác là con đường chuyên vận tiếp liệu quân trang quân dụng và chiến cụ. Từ các cơ sở hậu cần của VC trên đất Campuchia, cộng quân thả nổi các chiến cụ theo dòng sông Vàm Cỏ trôi sang Việt Nam và bến Gò Nổi là điểm tiếp nhận và phân phối. Vì vậy, dù thiếu hụt quân số sau các thất bại trong chiến dịch Tết Mậu Thân, Sư Đoàn 7 CSBV được Mặt Trận B-2 giao cho nhiệm vụ tấn chiếm địa điểm chiến lược này bằng mọi giá. Để truy lùng và phá vỡ mưu đồ của địch quân, Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn 3 Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) đã được Bộ TTM tăng cường lực lượng tổng trừ bị SĐND phối hợp tổ chức một chiến dịch hành quân quy mô trên toàn lãnh thổ Tỉnh Tây Ninh.

Vị trí xóm Cây Chở và Bến Gò Nổi, Tây Ninh

Tại xóm Cây Chở, gần biên giới Miên-Việt thuộc quận Thanh Điền tỉnh Tây Ninh phía Nam sông Vàm Cỏ Đông cạnh bến Gò Nổi (hay Gò Nổi) TĐ6ND được BCH/LĐIND chỉ định dừng quân tại đây để làm nút chặn trên con đường chuyên quân của CSBV từ khu vực căn cứ địa Ba Thu, Mỏ Vẹt Kampuchia sang vùng Chiến Khu C và là địa điểm tiếp nhận phân phối tiếp liệu quan yếu của VC. Vì là khu vực chiến lược quan trọng nên Cục R (tên gọi tắt của Trung ương cục Miền Nam của CSBV) phải bứng mục tiêu này cho bằng được.

Nửa đêm ngày 1/5/1969, Công Trường 7 VC điều động 2 Trung Đoàn 271 và 272 với pháo binh yểm trợ đã tấn công mãnh liệt vào vị trí đóng quân của TĐ6ND với chiến thuật biển người. TĐ6ND đã phản công quyết liệt nhưng vì là vị trí tạm thời công sự phòng thủ không đủ kiên cố và lại lực lượng địch quân quá đông nên đơn vị bị cắt ra nhiều đoạn và bị thiệt hại nhiều.

Sáng ngày 3/5/1969 TĐ3ND được điều động vượt sông Vàm Cỏ Đông ngang khu vực Bến Gò Nổi rồi di chuyển đến xóm Cây Chở thay thế TĐ6ND trấn đóng tại đây “với mục đích nhử cho VC tấn công”.

Toàn bộ TĐ3ND sau khi qua sông và bắt đầu di chuyển vào khoảng 5.00 giờ chiều thì phát hiện 3 tên trinh sát CS bám theo. Khi tới khu vực ẩn định, thay vì vào vị trí đóng quân ngay vì trời đã sắp tối, nhưng Thiếu tá Lê Văn Phát, TĐT đã cho lệnh Tiểu Đoàn đi ngược lên hướng Bắc qua khỏi vị trí TĐ6ND đã bị tấn công hôm 1/5 dụng ý không cho trinh sát địch đoán biết ý định của ta. Khoảng 7 giờ tối thì TĐ quay lại vị trí đóng quân ở đoạn ngắn của cù chõ với đội hình phòng thủ như sau:

Thieu Ta Le Van Phat

1. Phía Tây là một trảng trống lớn, xa ra khoảng 1,000 thước nữa là bìa rừng do ĐĐ34 của Đại úy Trương Quang Vân trấn đóng

2. Hướng chính Bắc bên phải ĐĐ34, có một số cây lớn nhưng thưa thớt do ĐĐ33 của Đại úy Lê Xuân Trạch trần đóng

3. Bên trái ĐĐ34 xạ trường chính Nam có trắng trống rộng chừng 70–80m, bên kia là rừng rậm chạy dài theo hướng Đông Tây có nhiều hố bom rộng chừng 5–6m đường kính, do ĐĐ31 của Đại úy Lê Viết Tùng trần đóng.

4. Về phía Đông vị trí đóng quân là ĐĐ32 của Đại úy Nguyễn Khen trần đóng, BCH Tiểu Đoàn và ĐĐ30 của Đại úy Toán trần thủ ở trung tâm.

Thời gian này là lúc đơn vị có cấp chỉ huy hùng hậu nhất bởi các ĐĐT như trên, SQ ban 3 là Đại úy Lê Hồng, TĐP là Thiếu tá Nguyễn Chí Hiếu, TĐT là Thiếu tá Lê Văn Phát đều là những sĩ quan thâm niên dày dạn chiến trường và “kinh nghiệm xương máu”.

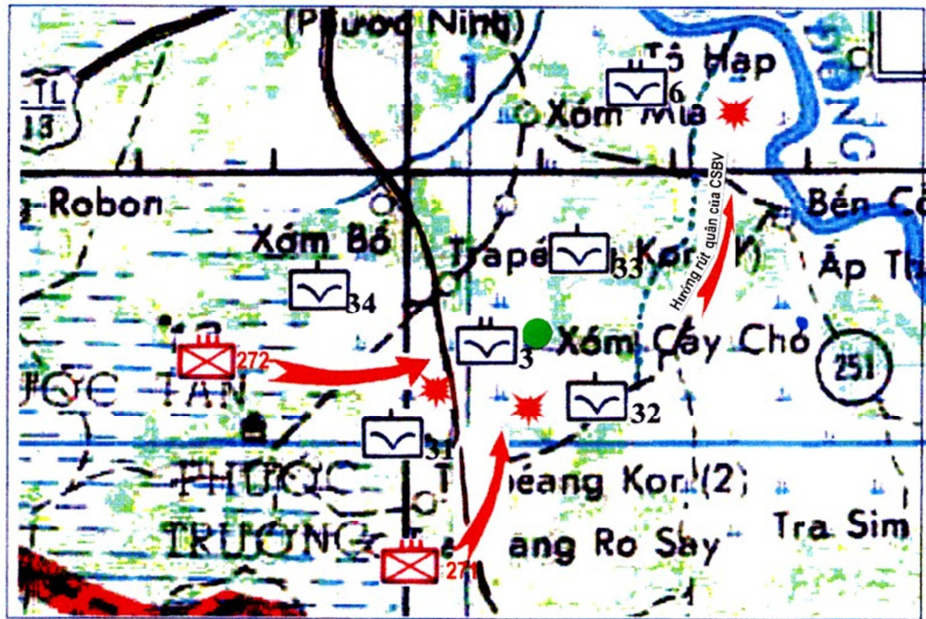
Hằng ngày Tiểu đoàn tung quân ra lục soát bung rộng chung quanh vị trí đóng quân từ sáng đến chiều mới trở về, chỉ để lại một Đại Đội canh gác cứ điểm.

Ngày 14/5/1969 như thường lệ, ĐĐ34 được luân phiên ở lại canh gác. Trung Đội 2/34 của Chuẩn úy Nguyễn Hữu Viên canh giữ vị trí của ĐĐ31 ở hướng chính Nam, bên kia trắng trống là bìa rừng có nhiều cây to. Khoảng 12.30 giờ trưa, phiên gác của Binh I Bùi Minh Đức. Có lẽ thấy buổi trưa Hè êm ả, không có gì đáng ngại nên chàng Đức nhà ta thả hồn về với “em gái hậu phương”. Chợt nghe sột soạt có tiếng động, Đức giật mình quay lại thì thấy 3 tên VC đang sắp hàng một tiên vào gần tới phòng tuyến, 3 tên trình sát CS cũng không nhìn thấy Đức ngồi trước mặt chúng khoảng 15m. Đức hốt hoảng “ới” lên một tiếng, tất cả 6, 7 người ở phía ấy kể cả Trung Đội Trưởng đều bật dậy vào vị trí tác chiến chỉ kịp thấy 2 tên đi sau chạy trở lại bìa rừng. 5, 6 người cùng nổ súng mà không trúng mục tiêu, vì nhiều thân cây to nên chúng kịp thời ẩn nấp.

Còn lại tên đi đầu không theo kịp hai tên kia nên đã nhào xuống hố bom giữa trắng trống để ẩn mình. Để lừa tên này, Trung Đội Trưởng hô to: “thôi đừng bắn nữa, nó chạy mất rồi, về vị trí hết đi”. Vừa nghe thế, tên núp dưới hố bom nhào lên quơ đại một tràng AK rồi ù té chạy; nó có ngờ đâu là 6, 7 tay súng vẫn trong thế chuẩn bị tác xạ và 4, 5 khẩu M-16 và 1 quả phóng lựu M-79 đáp lễ ngay tức khắc và tên kia đã gục ngã bên hố bom. Thấy thế 2 tên trong bìa rừng ù tháo chạy mất dạng.

Khi lục soát trong mình tên bị hạ có một khẩu AK-47, 3 băng đạn và 1 quyển sổ nhỏ ghi nhật ký của đương sự với tên là Trần Đức Tạo, sinh năm 1952 tại Thái Bình. Đương sự từ miền Bắc đi “B” năm 1968, ở một trang trong cuốn sổ có câu thơ: “Trăng lên đỉnh núi trắng tà. Sao trăng không tỏ xem ta vượt đèo?” Có lẽ đây là thơ của Văn công Tố Hữu làm ra để nhồi sọ những “cán binh con nít” Bắc Việt vượt Trường Sơn vô mặt trận miền Nam. Vậy khi chết tên cán binh Tạo này mới có 17 tuổi. Thế là 1 trong 3 tên trình sát bám theo Tiểu Đoàn khi vừa qua sông Vàm Cỏ bên Gò Nổi đã bị hạ.

Ngày 16/5/1969 hai ngày sau, cũng trong một cuộc lục soát, Thiếu tá TĐT ra lệnh cho ĐĐ32 nằm lại phục kích trên đường trở về vị trí đóng quân đêm. Quả nhiên 2 tên trình sát còn lại đã bám sát theo Tiểu Đoàn đã bị ĐĐ32 hạ ngay và tịch thu 2 khẩu AK và 6 băng đạn. Đoán biết đại đơn vị của CS thế nào cũng sắp tấn công nên BCH Tiểu đoàn đã chuẩn bị sẵn sàng ứng chiến, chuẩn bị những hỏa tập tiên liệu gửi về cho các pháo đội thuộc TĐ2PBND tại các CCHL quanh Thị xã Tây Ninh sẵn sàng, khai quang xạ trường và ra lệnh tất cả binh sĩ đề cao cảnh giác.

Trận đánh tại Xóm Cây Chó, Tây Ninh (19/5/1969)

Ngày 19/5/1969 Công Trường 7/CSBV chuẩn bị quà sinh nhật giặc Hồ già, đã tung 2 Trung Đoàn thiện chiến của chúng là 271 và 272, quyết tâm làm cỏ đơn vị TD3ND để tế sông HCM. Nhưng vì 3 tên trinh sát dẫn đường của chúng đã bị tiêu diệt nên mò mẫm mãi đến 5.00 giờ sáng ngày 19/5 mới đến nơi. Lúc mà tất cả Tiểu Đoàn đã báo động từ lúc 1.00 giờ sáng khi một toán đặc công của CS đã mò vào tấn công một căn cứ Hỏa Lực của TD2PBND tại Tây Ninh và lúc tất cả binh sĩ đang sửa soạn nài nịt chuẩn bị cho một ngày hành quân mới. Vì thấy ánh sáng lửa củi do các binh sĩ nấu nướng nên địch mới xác định được vị trí và bắt đầu khai hỏa dữ dội bằng đủ loại đại bác 75ly và 57ly không giật, rồi súng cối 82ly súng lớn súng nhỏ đủ loại... Nhưng không còn yếu tố bất ngờ nữa, quân ta đã nhanh chóng vào vị trí tác chiến. Hơn nữa với mọi điểm hỏa tập tiên liệu đã có sẵn nên chỉ 2 phút sau tất cả các Pháo Đội của TD2PBND đã đáp lễ con cháu “bác Hồ” rất niềm nở. Không còn cách nào hơn, CSBV bèn dốc toàn lực ồ ạt tấn công biển người ở 2 phía của ĐĐ34 và ĐĐ31.

Trên băng tần chỉ huy AN/PRC25, Giọng Lê Hồng (SQ Hành Quân) vang vang trên máy xin pháo binh, hỏa châu, và báo cáo cả Trung đoàn địch đang mưa pháo, tấn công vào vị trí đóng quân của Tiểu Đoàn 3 Nhảy dù ở Bến Gò Nổi, ngay ven sông Vàm Cỏ Đông.

Nhờ trăng tròn phía trước phòng tuyến và trời lờ mờ sáng nên các chiến sĩ mũ đỏ đã đón ngã địch quân la liệt... M-16, đại liên bóp cò liên hồi. M-79 phóng thẳng vào phía sau nơi các tên chỉ huy đang điều quân.

Súng bắn không cần nhắm, lựu đạn ném không cần lấy đà, địch càng ngày càng tiến gần, tên này ngã gục thì tên khác chồm lên như những con thiêu thân. Trong khi đó pháo binh Dù cũng đã gởi đạn nổ chụp lên đầu phía hậu quân của địch, nên sau một thời gian ngắn đội hình của cộng quân tan rã, tất cả các khẩu súng cối địch đã bị khóa mồm, chúng tranh nhau nhào xuống con suối khô gần đó để tránh tầm đạn trực xạ của chiến sĩ Dù.

Khoảng 6.30 giờ, trời đã sáng, trực thăng võ trang đã vào vùng để yểm trợ các đơn vị ở dưới đất, một trực thăng bị trúng đạn địch từ dưới bắn lên, viên phi công bị thương nặng.

Sau cả đêm quần thảo với giặc, sáng hôm sau, “Bố Già Lê Văn Phát” reo vui khi báo cáo mấy trăm xác địch nằm ngổn ngang quanh vị trí đóng quân, tịch thu hàng trăm vũ khí đủ loại của địch.

Về sau, trời dần sáng tỏ, tiếng súng cũng thưa thớt dần. Tàn quân của địch sau đó rút lui theo con suối cạn độc đạo dài khoảng 2km dẫn về hướng Bắc, nhờ những hàng cây to rậm rạp che dấu. Nhưng đúng như tiên liệu, Trung tá Lê Quang Lương LĐT/LĐIND đã điều động TĐ6ND do Thiếu tá Trương Vĩnh Phước làm TĐT dàn quân chặn địch tại nơi đây và hốt trọn gói không chừa một mống. TĐ6ND đã trả được mỗi hận 18 ngày trước.

Sau khi tiếng súng im hẳn, TĐ3ND tung quân ra ngoài lục soát và thu dọn chiến trường với các chiến lợi phẩm thu được như sau:

- 1 đại bác không giật 57ly
- 2 súng cối 82ly
- 4 súng cối 61ly
- 1 đại liên 12.8ly, 4 thượng liên
- 14 trung liên nòng
- 4 B-41, 18 B-40
- 61 AK-47 & 50
- 2 khẩu K54
- Nhiều băng đạn, đạn B-41 & 40, lựu đạn
- 161 xác chết còn nguyên vẹn
- Bắt được 2 tù binh.

Phía Nhảy Dù 3 chiến sĩ hy sinh:

- Chuẩn úy Trần Gia Hạnh (khóa 26 SQTBTĐ) Trung đội trưởng 4/34
- Binh I Hoa Trung Đội 4/34
- Binh I Phan Cẩm, xạ thủ Đại liên Trung Đội 2/34
- và 13 binh sĩ bị thương.

Ngày 21/5/1969 TĐ3ND được lệnh di chuyển lên phía Bắc Xóm Cây Chở chừng 4km (Xóm Mía) để bảo vệ an ninh cho Công Binh Nhảy Dù thiết lập căn cứ hỏa lực Lam Sơn. Đây là căn cứ hỏa lực (CCHL) đầu tiên do SĐND thiết lập. Mục đích CCHL này nhằm nghi binh, nhử cho giặc tấn công. Trong căn cứ chỉ có một khẩu pháo 105ly duy nhất, còn các khẩu pháo khác là súng giả. Và về sau chỉ còn để lại một ĐĐ32 của Đại úy Nguyễn Khen và Thiếu tá TĐP Nguyễn Chí Hiếu trấn đóng.

Ngày 6/6/1969 TĐ3ND được về Sài Gòn nghỉ dưỡng quân 5 ngày và sau đó tham dự hành quân ven đô.

Trung tướng Dư Quốc Đống

Tài liệu tham khảo:

- *Phỏng vấn các Niên Trưởng và chiến hữu trong SĐND: Đại tá Lê Văn Phát.*

Trích và cập nhật từ quyển “20 Năm Chiến Sự” - Binh chủng Nhảy Dù
Tác giả:

Đại úy Võ Trung Tín Tiểu đoàn Truyền Tin SĐND – 714-856-9202
Đại úy Nguyễn Hữu Viên Tiểu đoàn 3 Nhảy Dù – 714-897-1435
1246 S. Huron Dr. Santa Ana CA 92704
Email: 20namchiensu@gmail.com

Tổng Phát Hành: **Mr. Hải Võ**
1246 S. Huron Dr. Santa Ana CA 92704
Tel: 714-856-9202. Email: 20namchiensu@gmail.com
Giá quyển sách: **\$40.00USD** (Ngoài Hoa Kỳ: **\$50.00USD**)

Nguồn: Internet E-mail by Võ Trung Tín chuyển

Đăng ngày Thứ Sáu, July 29, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH